

Partidul Social Democrat

Șoseaua Kiseleff, nr. 10,
Sector 1, București.
CP 011346
CIF 14167182
Tel: +40 314135179
Fax: +40 314135179
www.psd.ro

Nr. înreg. 69/SG/18.05.2026

Către,

PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNATA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

B-dul Libertății nr.14, Sector 5, București, e-mail: sesizare@mpublic.ro

În atenția,

DOAMNEI PROCUROR GENERAL CRISTINA CHIRIAC

STIMATĂ DOAMNĂ PROCUROR GENERAL,

PARTIDUL SOCIAL DEMOCRAT - PSD, cu sediul în București, Șos. Kiseleff nr 10, sector 1, având CUI RO 14167182, reprezentat legal prin domnul Sorin Mihai Grindeanu în calitate de Președinte și convențional de MP PARTNERS Societate Civilă de Avocați, cu sediul în Mun. București, Bd. Unirii nr. 4, bl. 8B, sc. 1, ap. 18, Sector 4, prin domnul Viorel Mocanu în calitate de avocat coordonator,

în temeiul prevederilor dispozițiilor art. 297 Cod penal și art. 56 alin. (6) rap. la 40 alin. (1) cu art. 48 alin. (1) lit. a) Cod de procedură penală,

formulăm prezenta:

PLÂNGERE PENALĂ

împotriva domnului **LUDOVIC ORBAN**, fost **Prim-ministru al României în perioada noiembrie 2019 – decembrie 2020**, fost Consilier Prezidențial – Departamentul Politică Internă, în prezent Președinte al Partidului Forța Dreptei și, pe care vă rugăm să îl citați la sediul *Partidul Forța Dreptei*, din Mun. București, Calea Victoriei, nr. 26, Sector 3.

sub aspectul săvârșirii infracțiunii de **abuz în serviciu** faptă prevăzută și sancționată de dispozițiile art. 297 Cod penal, constând în adoptarea Hotărârii de Guvern nr. 917/2019, la data de 13.12.2019, prin care s-a aprobat suplimentarea bugetului Ministerului Finanțelor Publice cu suma de **912.500.000 lei** din **Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului României**, la capitolul 54.01 „Alte servicii publice generale”, titlul XI „Alte cheltuieli”, articolul 59.17 „Despăgubiri civile”, în vederea efectuării plății hotărârii arbitrale pronunțate în dosarul arbitral nr. **ARB/05/20** de Curtea de Arbitraj Internațional a Centrului Internațional pentru Reglementarea Diferendelor Relative la Investiții (ICSID), în beneficiul numiților Ioan Micula și VioREL Micula și al societăților European Food S.A., Starmill S.R.L. și Multipack S.R.L., prin **utilizarea nelegală a unui mecanism bugetar cu caracter excepțional**, respectiv *Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului*, în condițiile în care obligația financiară era **cunoscută, litigioasă și previzibilă de ani de zile** și nu îndeplinea condițiile restrictive privind caracterul **urgent și neprevăzut** prevăzute de art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, precum și prin exercitarea unor **presiuni asupra funcționarilor din cadrul Ministerului de Finanțe implicați în circuitul administrativ și bugetar de aprobare și efectuare a plății**,

solicitându-vă luarea tuturor măsurilor legale necesare în vederea **lămuririi complete a situației de fapt**, identificării **întregului mecanism administrativ și decizional ilicit** care a stat la baza adoptării și punerii în executare a HG nr. 917/2019, stabilirii împrejurărilor concrete în care s-a dispus utilizarea **Fondului de rezervă bugetară** pentru efectuarea plății sumei de aproximativ **912 milioane lei**, verificării legalității **circuitului administrativ și bugetar de avizare și aprobare**, identificării persoanelor implicate în procesul decizional, precum și stabilirii existenței unor eventuale **presiuni exercitate asupra funcționarilor din cadrul Ministerului de Finanțe implicați în aprobarea și efectuarea plății**, în scopul **aflării adevărului judiciar și tragerii la răspundere penală a persoanelor vinovate**, pentru motivele expuse în continuare.

I. Situația de fapt

I.1. Situația de fapt privind utilizarea Fondului de rezervă bugetară pentru efectuarea plății către reclamanții din dosarul arbitral ICSID

1. Prezenta plângere penală vizează modalitatea în care, în luna decembrie 2019, a fost dispusă plata sumei de aproximativ **912 milioane lei** din fonduri publice, prin utilizarea **Fondului de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului României** în vederea executării hotărârii arbitrale pronunțate în dosarul arbitral nr. **ARB/05/20** de Centrul Internațional pentru Reglementarea Diferendelor Relative la Investiții – ICSID.
2. În concret, prin HG nr. 917/2019, adoptată la data de 13.12.2019, s-a aprobat suplimentarea bugetului Ministerului Finanțelor Publice cu suma de **912.500.000 lei**, reprezentând credite de angajament și credite bugetare, la capitolul 54.01 „Alte servicii publice generale”, titlul XI „Alte cheltuieli”, articolul 59.17 „Despăgubiri

civile”, pentru plata despăgubirilor stabilite în favoarea numiților **Ioan Micula și Viorel Micula** și a societăților **European Food S.A., Starmill S.R.L. și Multipack S.R.L.**

3. La acel moment, domnul **LUDOVIC ORBAN** îndeplinea funcția de **Prim-Ministru al României**, având atribuții directe în coordonarea activității Guvernului și în gestionarea deciziilor cu impact major asupra bugetului public.
4. Utilizarea **Fondului de rezervă bugetară** este supusă unui **regim juridic de strictă interpretare**. Potrivit **art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002**, acest mecanism excepțional este **rezervat exclusiv urgențelor imprevizibile, orice altă destinație constituind o deturnare a scopului legal al creditelor bugetare**.
5. Or, obligația financiară invocată prin HG nr. 917/2019 nu avea caracter nou sau imprevizibil. Litigiul dintre statul român și reclamanții din dosarul ICSID debutase încă din anul **2005**, hotărârea arbitrală fusese pronunțată la data de **11 decembrie 2013**, iar conflictul juridic, inclusiv de natură execuțională dintre părți se afla în derulare de foarte mulți ani.
6. Chiar prin Nota de fundamentare se recunoaște caracterul vechi și litigios al obligației, menționând existența arbitrajului internațional și a litigiilor succesive. În mod semnificativ însă, aceasta omite faptul că, la momentul adoptării HG nr. 917/2019, **situația litigioasă era încă *pendinte***, nefiind epuizate toate mecanismele și căile legale de contestare.
7. **Contextul adoptării HG nr. 917/2019 nu se rezuma la simpla stingere a unei creanțe, ci implica o coliziune juridică fără precedent.**
8. Statul român era captiv între **două sisteme de drept divergente**: pe de o parte, **obligația de executare a hotărârii arbitrale ICSID**, iar pe de altă parte, **imperativul dreptului Uniunii Europene care califica aceleași plăți drept ajutor de stat incompatibil**.
9. Această dualitate a raportului juridic — ***între protecția investițiilor străine și normele europene de concurență*** — conferea situației o complexitate deosebită, care nu se reducea la simpla existență a unei creanțe și a unei obligații de plată în sarcina statului român față de numiții **Ioan Micula, Viorel Micula** și societățile **European Food S.A., Starmill S.R.L. și Multipack S.R.L.**
10. Raportul juridic era marcat de un **antagonism sistemic**: Statul Român se afla la intersecția a două ordine juridice concurente. **Pe de o parte, hotărârea arbitrală ICSID impunea plata despăgubirilor pentru retragerea facilităților fiscale**; pe de altă parte, **dreptul Uniunii Europene interzicea aceeași plată, calificând-o drept ajutor de stat incompatibil**. Această suprapunere de obligații contradictorii transforma o simplă executare silită într-o problemă de securitate juridică și de respectare a tratatelor internaționale.
11. În esență, **tribunalul arbitral ICSID** apreciască retragerea facilităților fiscale de către statul român a produs un prejudiciu investitorilor, motiv pentru care România trebuia să acorde despăgubiri. În schimb, **Comisia Europeană** a apreciat că plata

acestor despăgubiri produce, în realitate, același efect economic *ca reintroducerea facilităților fiscale eliminate anterior* și că, prin urmare, plata despăgubirilor echivalează cu acordarea unui nou **ajutor de stat incompatibil cu piața internă a Uniunii Europene**.

12. Astfel, încă din anul 2015, **Comisia Europeană** aprecia că plata despăgubirilor constituie un **ajutor de stat incompatibil**, solicitând României inclusiv recuperarea sumelor deja achitate. În aceste condiții, situația juridică nu era una unilaterală, în care statul român avea exclusiv obligația de plată, ci una în care existau și **obligații corelative privind recuperarea ajutoarelor de stat considerate nelegale**.
13. Abordarea promovată prin HG nr. 917/2019 suferă de un **reducționism juridic flagrant**. Aceasta **tratează complexul raport de forțe dintre Stat și investitori ca pe o simplă creanță ordinară, ignorând deliberat natura litigioasă a sumelor și obligația imperativă de recuperare a ajutoarelor de stat**. Mai grav, mecanismul ales a eludat obligația de a epuiza toate pârghiile de apărare și execuționale disponibile, recurgând prematur la Fondul de rezervă bugetară — un instrument de ultimă instanță care nu poate substitui diligența procesuală a Statului.
14. **Pretextul urgenței**, fundamentat pe **Decizia civilă nr. 1483A/2019 a Curții de Apel București**, este lipsit de substanță juridică. Această hotărâre, pronunțată într-o contestație la executare, **nu constituia izvorul obligației de plată și nici nu conferea creanței un caracter „neprevăzut”**. Dimpotrivă, prin admiterea parțială a Apelului Statului și anularea unor acte de executare, instanța confirmase tocmai **natura incertă a sumelor, impunând refacerea calculelor, iar nu validarea unei plăți imediate din Fondul de rezervă**. Această natură intrinsec litigioasă a creanței este confirmată, de altfel, de întreg **parcursul judiciar ulterior**, aspect ce va fi dezvoltat în capitolele următoare.
15. Prin urmare, **comunicarea motivării acestei hotărâri la data de 03.12.2019 nu putea metamorfoza o obligație litigioasă, monitorizată instituțional de ani de zile, într-o cheltuială „urgentă” sau „neprevăzută”**. O asemenea interpretare goleşte de conținut art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002, transformând un incident procedural previzibil într-un fals pretext pentru accesarea Fondului de rezervă bugetară.
16. La momentul adoptării HG nr. 917/2019, raportul juridic se afla în plină efervescentă litigioasă, fiind **departe de o clarificare definitivă**. Coexistau simultan contestații la executare, dispute privind compensarea creanțelor și proceduri execuționale active, totul sub **spectrul unui conflict juridic european major privind incompatibilitatea plății cu normele în materia ajutorului de stat**. Acest blocaj procedural și normativ excludea, *de plano*, certitudinea necesară unei plăți din Fondul de rezervă bugetară.
17. Întregul **parcurs judiciar la nivelul instanțelor unionale** — de la fragila anulare a deciziei Comisiei Europene de către Tribunalul UE în 2019, la intervenția corectivă a Marii Camere a CJUE din 2022 care a casat acea soluție, și până la respingerea în rejudecare a pretențiilor reclamantilor în octombrie 2024 — **confirmă natura profund litigioasă și incertă a creanței la momentul adoptării HG nr. 917/2019**,

demonstrând că plata din Fondul de rezervă bugetară a fost nu doar prematură, ci lipsită de orice fundament juridic, materializându-se într-un prejudiciu adus exclusiv bugetului de stat.

18. Această evoluție judiciară confirmă retroactiv că, în decembrie 2019, contextul era unul structural litigios și nedefinitiv clarificat, fiind flagrant incompatibil cu standardele de certitudine și urgență impuse pentru utilizarea Fondului de rezervă bugetară..
19. În aceste condiții, actul administrativ de alocare a sumei de 912.500.000 lei suferă de un viciu de fundamentare substanțială, fiind sprijinit pe o motivare pur formală ce invocă generic caracterul executoriu al hotărârii arbitrale și Decizia Curții de Apel București nr. 1483A/2019. Această justificare de suprafață eșuează în a satisface standardul de rigoare impus de art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002, nefiind demonstrată nicio situație real urgentă sau neprevăzută care să legitimeze recurgerea la Fondul de rezervă bugetară **pentru impunerea și urgentarea mecanismului de plată în favoarea numiților Ioan Micula, Viorel Micula și a societăților European Food S.A., Starmill S.R.L. și Multipack S.R.L..**
20. Caracterul nelegal al HG nr. 917/2019 este potențat de **indicii privind exercitarea unor presiuni** de către fostul premier **LUDOVIC ORBAN** asupra unor reprezentanți ai Ministerului Finanțelor, precum **Ciprian Badea și Mihai Diaconu**, în scopul urgentării unei plăți de o valoare considerabilă într-un **context juridic încă incert și litigios**, acțiune desfășurată **contrar opoziției acestora**. Informațiile apărute în spațiul public, referitoare la o **întâlnire informală desfășurată în biroul premierului** cu participarea beneficiarilor plății, **frații Micula**, conturează suspiciunea unei **abateri de la cadrul instituțional obișnuit** al procesului decizional. Aceste date, care indică o posibilă **viciere a voinței administrative** în dauna intereselor patrimoniale ale Statului, impun o **verificare riguroasă în cadrul urmăririi penale** pentru a stabili măsura în care posibilul dialog direct cu beneficiarii a influențat criteriile tehnice de oportunitate, generând astfel un **prejudiciu cert și deosebit de grav bugetului de stat**.
21. Toate aceste împrejurări converg spre teza că accesarea Fondului de rezervă bugetară nu a fost rezultatul unei analize administrative independente, ci al unor **intervenții externe exercitate pentru forțarea plății**. În măsura în care probatoriul va confirma aceste date, utilizarea mecanismului de excepție și promovarea HG nr. 917/2019 constituie o **încălcare gravă a normelor de administrare a fondurilor publice**, întrunind elementele constitutive ale infracțiunii de **abuz în serviciu** prin generarea unui **prejudiciu cert și deosebit de grav bugetului de stat**.

I.2. Istoricul relațiilor litigioase dintre statul român și reclamanții din dosarul arbitral ICSID nr. ARB/05/20

22. Relația litigioasă dintre Statul Român și investitorii din grupul Micula a **debutat oficial în anul 2005**, prin inițierea dosarului arbitral **ICSID nr. ARB/05/20**. Acest conflict juridic de lungă durată își are originea în **schema de facilități fiscale** acordată de România anterior aderării la Uniunea Europeană, prin care s-au instituit stimulente economice destinate investitorilor din **zonele defavorizate**.

23. Beneficiarii direcți ai acestui mecanism, **Ioan și Viorel Micula**, alături de societățile lor — *European Food S.A., Starmill S.R.L. și Multipack S.R.L.* — au invocat încălcarea de către Stat a garanțiilor oferite prin Tratatul Bilateral de Investiții (BIT) dintre România și Suedia. Disputa s-a cristalizat în momentul în care România, în procesul de pre-aderare, a fost constrânsă să abroge aceste facilități pentru a se conforma **normelor europene privind ajutorul de stat**. Astfel, anul 2005 marchează începutul unei **coliziuni juridice fundamentale** între protecția investițiilor străine și dreptul comunitar, transformând un instrument de dezvoltare regională într-un litigiu sistemic care a grevat **bugetul de stat** timp de două decenii.
24. Hotărârea arbitrală din **11 decembrie 2013** a marcat punctul de cotitură al litigiului, obligând Statul Român la plata unor despăgubiri fundamentate pe încălcarea tratatului bilateral de investiții.
25. Simultan cu blocajul de la nivel unional, beneficiarii hotărârii au declanșat o **ofensivă execuțională transfrontalieră**. Procedurile de executare silită au vizat activele Statului Român nu doar pe plan intern, ci și în jurisdicții strategice precum **Statele Unite ale Americii și Regatul Unit**, punând sub presiune conturile și participațiile externe ale României.
26. Ulterior, disputa a căpătat o **dimensiune sistemică** prin intervenția Comisiei Europene, care a blocat executarea sentinței. Prin Decizia din **30 martie 2015**, Comisia a stabilit un standard imperativ: plata despăgubirilor constituia un **ajutor de stat incompatibil**, echivalând cu reintroducerea mascată a facilităților fiscale eliminate la aderare. Astfel, Statul a fost pus în fața unei **interdicții absolute de plată**, dublată de obligația de recuperare a oricăror sume deja achitate.
27. În acest peisaj de o complexitate extremă, Statul Român a menținut o **conduită procesuală activă**, utilizând toate pârghiile juridice pentru a proteja **integritatea bugetului de stat**. Departe de a fi o obligație certă și lichidă, raportul dintre părți se afla într-o **dinamică litigioasă continuă**, caracterizată prin dispute judiciare simultane și contradictorii în multiple jurisdicții, situație care excludea orice formă de plată voluntară sau simplificată.
28. Anularea deciziei Comisiei Europene de către Tribunalul UE la **18 iunie 2019** a reprezentat o simplă etapă procesuală intermediară, nicidecum o tranșare definitivă a conflictului. Această soluție, fundamentată pe o pretinsă aplicare retroactivă a normelor europene, a fost infirmată drastic de instanța supremă a Uniunii. Prin hotărârea din **25 ianuarie 2022, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE)** a casat decizia Tribunalului și a dispus rejudecarea cauzei, restabilind autoritatea Comisiei Europene și confirmând că mecanismul ajutorului de stat este pe deplin aplicabil acestor despăgubiri.
29. Punctul culminant al acestui parcurs judiciar a fost atins la **2 octombrie 2024**, când Tribunalul UE, în rejudecare, a confirmat imperativul recuperării sumelor achitate, calificându-le fără echivoc drept **ajutor de stat incompatibil**. Această evoluție demonstrează că, în timp ce Guvernul proceda la plata masivă în 2019, fundamentul juridic al creanței era în realitate **inexistent**, transformând stingerea litigiului într-un **prejudiciu cert și nerecuperat adus bugetului de stat**.

30. Caracterul structural litigios al raporturilor dintre părți este confirmat și de demersurile ulterioare efectuate de Statul Român în cadrul procedurilor ICSID. Formularea unei cereri de interpretare, soluționată prin **Decizia din 7 decembrie 2023** în dosarul ARB/05/20, probează faptul că nici măcar ulterior plății, efectele hotărârii arbitrale nu erau clarificate.
31. Persistența acestor dispute internaționale, chiar și după golirea resurselor din **Fondul de rezervă bugetară**, demonstrează că situația din 2019 era marcată de o **incertitudine juridică totală**, incompatibilă cu orice formă de plată voluntară. În esență, la momentul adoptării HG nr. 917/2019, Statul Român nu se confrunta cu o simplă obligație de plată, ci cu un **conflict sistemic între două ordini juridice**, context marcat de o **incertitudine totală și riscuri judiciare iminente**. Deși decizia Comisiei Europene fusese temporar anulată, litigiul unional rămânea deschis, transformând orice plată voluntară într-o asumare nelegală a riscului de a genera un **ajutor de stat incompatibil**. Această suprapunere de obligații contradictorii, confirmă faptul că raportul juridic era **structural litigios**, situație flagrant incompatibilă cu utilizarea resurselor de urgență din **Fondul de rezervă bugetară**.

II. Conținutul constitutiv al infracțiunii de abuz în serviciu

II.1. Obiectul juridic al infracțiunii

32. Obiectul juridic al infracțiunii de abuz în serviciu vizează nu doar **exercitarea legală și loială a atribuțiilor de serviciu**, ci și imperativul **protejării patrimoniului public**. Într-o societate democratică, administrarea fondurilor publice nu este un drept discreționar al demnitarului, ci o obligație de diligență maximă, orice abatere de la normele de gestiune corectă și loială față de interesele Statului constituind o vătămare directă a ordinii de drept. În această speță, protecția resurselor bugetare împotriva unor plăți nelegale reprezintă nucleul valorii sociale lezate prin conduita incriminată.
33. În speță, valoarea socială ocrotită rezidă în **legalitatea și rigoarea procesului bugetar**, garantate prin caracterul restrictiv al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002. Fondul de rezervă bugetară nu este un instrument la dispoziția arbitrarului politic, ci un mecanism de excepție, a cărui utilizare este condiționată de existența unor urgențe imprevizibile. Respectarea acestor limite reprezintă singura barieră împotriva **utilizării discreționare a resurselor publice**. Această barieră legală a fost înlăturată prin alocarea sumei de aproximativ 912 milioane lei pentru stingerea unui litigiu a cărui existență era cunoscută și monitorizată de ani de zile. Absența unei justificări reale a urgenței transformă această plată dintr-un act administrativ într-o **vătămare directă a patrimoniului public**, realizată prin eludarea mecanismelor de control bugetar și sacrificarea intereselor financiare ale Statului în favoarea unor interese private.
34. Obiectul juridic al cauzei include, de asemenea, **integritatea și independența funcției publice**. Dacă probatoriul va confirma exercitarea unor presiuni asupra funcționarilor din Ministerul Finanțelor, ne aflăm în fața unei vătămări grave a relațiilor sociale care garantează un proces decizional imun la influențe politice informale. Substituirea criteriilor tehnice de legalitate cu directive politice de oportunitate reprezintă o

deturnare a scopului funcției publice, transformând circuitul de avizare într-un simplu paravan pentru o decizie deja luată.

35. Simultan, se conturează o atingere adusă **patrimoniului public**, deoarece alocarea unei sume de o asemenea magnitudine într-un context juridic european marcat de incertitudine a expus Statul Român nu doar unui prejudiciu imediat, ci și riscului cert de a fi obligat la recuperarea ulterioară a fondurilor. Această expunere deliberată la un risc juridic previzibil — calificarea plății drept ajutor de stat incompatibil — constituie o încălcare a **principiului prudenței în gestionarea banului public**.
36. În concluzie, fapta analizată lovește în fundamentul ordinii administrative: **legalitatea exercitării atribuțiilor de serviciu și protecția resurselor strategice ale Statului**. Prin eludarea transparenței și a rigorii bugetare, s-a creat premisa unui prejudiciu masiv, demonstrând o desconsiderare totală față de principiile bunei administrări și față de interesele financiare ale României

II.2. Subiectul activ

37. În calitatea sa de Prim-Ministru și subiect activ al infracțiunii de abuz în serviciu, **LUDOVIC ORBAN** a exercitat o influență decizională determinantă în procesul de legiferare administrativă, instrumentalizând autoritatea funcției publice pentru a impune adoptarea HG nr. 917/2019 prin **deturnarea mecanismului excepțional** prevăzut de art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002; această conduită, caracterizată prin **vicierea voinței tehnice** a funcționarilor din Ministerul Finanțelor sub presiunea unor directive politice și prin **eludarea procedurilor legale de avizare** în favoarea unor negocieri extra-instituționale, a transformat un instrument de rezervă bugetară într-un vehicul de plată a unei creanțe litigioase, generând astfel un **prejudiciu cert, direct și deosebit de grav patrimoniului public**, în deplină cunoștință a riscurilor de incompatibilitate cu dreptul Uniunii Europene.

II.3. Subiectul pasiv

38. Subiectul pasiv principal al infracțiunii este **Statul Român**, a cărui integritate patrimonială a fost grav lezată prin extragerea nelegală a sumei de 912 milioane lei din Fondul de rezervă bugetară pentru stingerea unei creanțe lipsite de certitudine și urgență.
39. Această calitate derivă nu doar din **prejudiciul financiar masiv**, ci și din vicierea profundă a procesului de administrare a resurselor publice, afectat prin presiuni administrative ce au anulat independența tehnică a funcționarilor din Ministerul Finanțelor.
40. Prezenta sesizare este formulată de **Partidul Social Democrat**, în calitatea sa de **persoană juridică de drept public**, în temeiul **Legii nr. 14/2003** și al prevederilor statutare proprii, exercitându-și rolul constituțional de a contribui la exprimarea voinței politice a cetățenilor și de a asigura respectarea ordinii de drept; în acest cadru legal, demersul vizează protejarea patrimoniului public și sancționarea oricărei forme de administrare arbitrară a resurselor financiare ale Statului, acționând ca un garant al legalității în gestionarea fondurilor publice.

III. Latura obiectivă

III.1. Element material

41. Elementul material al infracțiunii se circumscrie **conduitei active a numitului LUDOVIC ORBAN**, care, prin inițierea, promovarea și semnarea HG nr. 917/2019, a dispus **deturnarea Fondului de rezervă bugetară** pentru efectuarea unei plăți de 912 milioane lei în beneficiul grupului Micula. Această acțiune constituie o **încălcare flagrantă a atribuțiilor de serviciu**, fiind realizată prin eludarea condițiilor imperative prevăzute de art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002, în contextul unui litigiu a cărui natură structural litigioasă și previzibilă interzicea, *de plano*, utilizarea resurselor de urgență ale Statului. Conduita infracțională rezidă tocmai în **substituirea legalității bugetare cu arbitrarul politic**, transformând un mecanism excepțional într-un vehicul de plată nelegală.
42. Sub aspectul elementului material, conduita infracțională se cristalizează prin adoptarea HG nr. 917/2019, act prin care s-a dispus suplimentarea bugetului Ministerului Finanțelor cu suma de 912.500.000 lei, prin **deturnarea mecanismului excepțional** prevăzut de art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002. Norma invocată condiționează imperativ accesarea Fondului de rezervă de existența unor cheltuieli cu caracter **urgent și neprevăzut** — criterii pe care situația de fapt le infirma *ab initio*.
43. Din analiza Notei de fundamentare rezultă un paradox juridic: deși se invocă urgența, documentul recunoaște că obligația izvora dintr-un litigiu debutat în 2005 și dintr-o hotărâre arbitrală pronunțată încă din 2013. Această **preexistentă și previzibilitate instituțională** de peste un deceniu exclude, prin definiție, caracterul neprevăzut al cheltuielii. Mai mult, la data adoptării actului, raportul juridic era marcat de o **incertitudine structurală**, fiind pendinte numeroase contestații la executare și, mai grav, un conflict normativ major cu instituțiile Uniunii Europene.
44. Viciul de fundamentare este flagrant deoarece a fost echivalată în mod eronat presiunea unor măsuri de executare silită — incident procedural inerent oricărui litigiu — cu o stare de necesitate bugetară. Această abordare a eludat obligația de a epuiza pârghiile de apărare și de a utiliza mecanismele bugetare ordinare, optându-se pentru o **cale scurtă și nelegală**. Absența unei analize de risc privind calificarea plății drept ajutor de stat incompatibil, deși riscul era iminent și cunoscut, probează o **desconsiderare deliberată a diligenței profesionale**.
45. În concluzie, încălcarea atribuțiilor de serviciu rezidă în **instrumentalizarea arbitrară a unui fond de urgență** pentru stingerea unei creanțe litigioase și incerte, act realizat prin ignorarea condițiilor restrictive de lege și prin sacrificarea prudenței financiare în dauna patrimoniului public.
46. Dimensiunea infracțională a elementului material este completată de **vicierea procesului decizional prin presiuni administrative atipice**. Există indicii concordante privind exercitarea unor ingerințe directe asupra structurilor tehnice din Ministerul Finanțelor, în special asupra numiților Ciprian Badea și Mihai Diaconu, în scopul înfrângerii **opoziției manifestate de aceștia** față de legalitatea plății. Această rezistență a aparatului tehnic, fundamentată pe riscurile de neconstituționalitate și pe

încălcarea normelor unionale, a fost neutralizată prin mecanisme de putere exterioare ierarhiei administrative ordinare.

47. Mai mult, suspiciunea unei **deturnări de procedură** este consolidată de informațiile apărute în spațiul public privind convocarea funcționarilor la sediul Cabinetului Prim-Ministrului, Ludovic Orban, pentru a participa la **negocieri informale** desfășurate în prezența directă a beneficiarilor plății și a avocaților acestora. O astfel de proximitate între decidentul politic și interesul privat, în afara oricărui cadru instituțional transparent, transformă actul de avizare dintr-o garanție de legalitate într-un simplu **simulacru administrativ**.
48. În măsura în care probatoriul va confirma aceste demersuri extra-procedurale, rezultă fără echivoc că HG nr. 917/2019 nu a fost produsul unei analize bugetare independente, ci rezultatul unei **voințe politice impuse prin eludarea normelor de integritate**. Această substituie a interesului public cu cel privat, realizată prin forțarea circuitului de avizare, constituie esența abuzului în serviciu, demonstrând o utilizare a funcției publice în scopul prejudicierii deliberate a bugetului de stat.

III.2. Urmarea imediată

49. Urmarea imediată a faptei se materializează într-o **vătămare sistemică a ordinii de drept și a patrimoniului public**. În primul rând, prejudiciul patrimonial este unul de proporții excepționale — aproximativ 912 milioane lei — sumă extrasă nelegal din Fondul de rezervă bugetară prin deturnarea destinației sale de ultimă instanță. Această acțiune a pulverizat **disciplina financiar-bugetară** instituită prin Legea nr. 500/2002, substituind rigoarea administrării banului public cu un arbitrar decizional periculos.
50. În al doilea rând, urmarea imediată include **expunerea deliberată a Statului la un risc judiciar major** la nivel unional. Prin ignorarea avertismentelor privind ajutorul de stat incompatibil, decizia a generat nu doar o plată nelegală, ci și obligația iminentă de recuperare a acestor sume, fragilizând poziția României în raport cu instituțiile europene.
51. În final, fapta a produs o **eroziune gravă a integrității funcției publice**. Vicierea voinței tehnice a Ministerului Finanțelor sub presiune politică și eludarea mecanismelor de control au compromis iremediabil încrederea în imparțialitatea instituțiilor statului. Astfel, rezultatul faptei nu este doar o pierdere financiară, ci o **lezare a fundamentelor bunei administrări**, concretizată într-un prejudiciu masiv, direct și cert adus exclusiv bugetului de stat.

III.3. Legătura de cauzalitate

52. Legătura de cauzalitate este directă și neechivocă: adoptarea HG nr. 917/2019 a reprezentat **condiția sine qua non** a producerii prejudiciului, fiind instrumentul juridic fără de care extragerea sumei de 912.500.000 lei din Fondul de rezervă bugetară nu ar fi fost posibilă. Actul administrativ nu a fost o simplă formalitate, ci **cauza determinantă** a lezării patrimoniului public, facilitând o plată nelegală într-un context marcat de o incertitudine juridică totală.

53. Mai mult, nexul causal este consolidat de **intervențiile și presiunile administrative** exercitate asupra funcționarilor din Ministerul Finanțelor și care au fost realizate cu scopul anihilării mecanismelor tehnice de protecție a bugetului de stat. Dialogul informal cu beneficiarii plății, desfășurat în afara cadrului instituțional, a servit drept catalizator pentru **deturnarea Fondului de rezervă**, transformând un proces decizional ce trebuia să fie riguros într-un vehicul de transfer ilicit de fonduri. Astfel, prejudiciul deosebit de mare adus bugetului de stat și compromiterea disciplinei financiare sunt rezultatul nemijlocit al deciziei politice de a substitui legalitatea cu arbitrarul, într-o succesiune de acte ce converg indubitabil spre urmarea infracțională produsă.

IV. Latura subiectivă

54. Latura subiectivă se cristalizează sub forma **intenției directe și calificate prin scop**, rezultând fără echivoc din faptul că numitul Ludovic Orban a acționat în deplină cunoștință a caracterului litigios al creanței și a restricțiilor imperative ale Legii nr. 500/2002, alegând deliberat să ignore avertismentele tehnice și riscurile de incompatibilitate europeană pentru a impune, prin **presiuni administrative conștiente și negocieri extra-instituționale**, deturnarea Fondului de rezervă bugetară în scopul vădit de a asigura un avantaj patrimonial injust beneficiarilor plății, în detrimentul cert al bugetului de stat.

Pentru toate aceste motive, vă rugăm să dispuneți începerea urmăririi penale și efectuarea tuturor actelor necesare în vederea stabilirii situației de fapt, administrării probatoriului și tragerii la răspundere penală a persoanei vinovate.

În drept: Întemeiem prezenta plângere pe dispozițiile **art. 297 Cod penal** privind abuzul în serviciu, corob. cu normele constituționale **art. 102 și art. 107** și administrative (**OUG nr. 57/2019**), rap. la standardul imperativ al **art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002** privind limitele Fondului de rezervă și la prevederile **HG nr. 917/2019**, alături de ansamblul legislației privind gestionarea prudentă a fondurilor publice.

Probatoriu: În dovedirea celor expuse, înțelegem să ne folosim de proba cu înscrisuri, proba testimonială, rapoarte de expertiză, precum și de orice alte mijloace de probă a căror necesitate va rezulta pe parcursul cercetărilor.

Anexăm: împuternicire avocațială cu seria B nr. 9728692/2026.

PARTIDUL SOCIAL DEMOCRAT – PSD

prin MP PARTNERS SOCIETATE CIVILĂ DE AVOCAȚI

PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNATA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE